सुमित्रो वाध्यश्वः। अग्निः। त्रिष्टुप्, १-२ जगती

भुद्रा अग्नेवीध्यश्वस्यं संदृशों वामी प्रणीतिः सुरणा उपैतयः।

यदीं सुमित्रा विशो अर्थ इन्धतें घृतेनाहुंतो जरते दविद्युतत्॥ १०.०६९.०१

वध्रयश्वः प्राणबन्धकः प्राणायामपरः। वध्रयश्वस्य अग्नेः। पावकस्य सर्वभूतिहतक्रतोः। संदृशः-सन्दृष्टयः। भद्राः- कल्याण्यः। प्रणीतिः- प्रकर्षनीतिः। वामी- सुन्द्ररी। उपेतयः- प्रपत्तयः। सुरणाः- रमण्यः। यत्- यदा। ईम्- एनमिन्नम्। सुमित्रा- स्नेहसम्पन्नाः। विशः- प्रजाः। अग्ने-प्रधानतया। इन्धते- उद्दीपयन्ति। तदा। घृतेन- पूतनवनीतोपलक्षितपूतावगमनेन। दविद्युतत्-द्योतमानः। आहुतः। जरते- स्तुतो भवति॥१॥

घृतमुन्नेवध्यश्वस्य वर्धनं घृतमन्नं घृतम्वस्य मेद्नम्।

घृतेनाहुत उर्विया वि पेप्रथे सूर्यं इव रोचते सुर्पिरासुतिः॥ १०.०६९.०२

वध्रचश्वस्य। अग्नेः- पावकस्य सर्वभूतिहतकतुप्रतीकस्य। घृतम्-पूतनवनीतोपलक्षितपूतावगमनम्। वर्धनम्- वृद्धं भवतु। घृतमन्नम्- तदेवास्य हव्यमिति भावः। घृतम्। अस्य- एतस्याग्नेः। मेदनम्- पोषकम्। घृतेन- पूतनवनीतोपलक्षितपूतावगमनेन। आहुतः। उर्विया- विस्तीर्णतया। वि- विशेषेण। पप्रथे- प्रथितो भवति। सर्पिरासुतिः-समर्पितसर्पिः। सर्पिरासूयते यस्मिन्निति सर्पिरासुतिः। सूर्य इव। रोचते- प्रकाशते॥२॥

यत्ते मनुर्यदनीकं सुमित्रः समीधे अंग्ने तिद्दं नवीयः।

स रेवच्छोंच स गिरों जुषस्व स वाजं दर्षि स इह श्रवों धाः॥ १०.०६९.०३

अग्ने- सर्वभूतिहतेकतो । यत् । ते- भवतः । अनीकम्- रिश्मसङ्घम् । मनुः- विद्वान् । मन ज्ञाने । सुमित्रः- शोभनस्नेहसम्पन्न उपासकः । सिमधे- उद्दीपयित । तिद्दम्- तद्तेतत् । नवीयः- नवतरः । सः- तादृशः सन् । रेवत्- सम्पदो यथा भवन्ति तथा । शोच- ज्वल । सः- तादृशः सन् । गिरः-

WEBOLIM

मन्त्रान्। जुषस्व- सेवस्व। सः। वाजम्- शत्रुगतिम्। दर्षि- दारय। सः। इह- अत्र। श्रवः-अतीन्द्रियश्रवणोपलक्षितदिव्यानुभूतिम्। धाः- धर ॥३॥

यं त्वा पूर्वीमीळितो वेध्यश्वः समीधे अग्ने स इदं जुंषस्व।

स नेः स्तिपा उत भेवा तनूपा दाृत्रं रक्षस्व यिद्दं ते असमे॥ १०.०६९.०४

अग्ने- पावक । ईळितः- अस्माभिः पूजितः । वध्रग्रश्यः । पूर्वं- पुरा । यम् । त्वा- भवन्तम् । समीधे-उद्दीपितवान् । सः- तादृशस्त्वम् । इदम्- इमं यज्ञम् । जुषस्व- सेवस्व । सः- तादृशस्त्वम् । नः-अस्माकम् । स्तिपाः- भूतपालकः । भव । उत- अपि च । तनूपाः- देहपालकः । अस्मे- अस्मासु । यत् । इदम् । ते- तव । दात्रम्- दानमस्ति । तत् । रक्षस्व- पालय ॥४ ॥

भवां चुम्नी वाध्यश्वोत गोपा मा त्वां तारीदुभिमातिर्जनानाम्।

शूरं इव धृष्णुश्च्यवेनः सुमित्रः प्र नु वौचं वाध्येश्वस्य नामे॥ १०.०६९.०५

वाध्रचश्व- वध्रचश्वेन वर्धित। द्युम्नी- दीप्तः। भव। उत- अपि च। गोपाः- पालकः। जनानाम्-विश्वाम्। अभिमातिः- अहङ्करः। त्वा- भवन्तम्। मा तारीत्- मा हिनस्तु। शूर इव धृष्णुः- क्षत्रिय इव शत्रुधर्षकः। च्यवनः- शत्रुच्यावयिता। सुमित्रः- शोभनिमत्रभूतः। नु- क्षिप्रम्। वाध्रचश्वस्य-वध्रचश्ववर्धितस्याग्नेः। नाम- मन्त्रम्। प्र- प्रकर्षेण। वोचम्- वदामि॥५॥

समुज्रा पर्वत्या वसूनि दासा वृत्राण्यायी जिगेथ।

शूर्र इव धृष्णुश्च्यवेनो जनानां त्वमेन्ने पृतनायुँर्भि ष्याः॥ १०.०६९.०६

समज्रया- शोभनगतिसम्पन्नान् । अज गतिक्षेपयोः । पर्वत्या- गिर्युपलिक्षतजडिनिहितान् । वसूनि-सम्पद्भूतान् चिद्रश्मीन् । जिगेथ- जयिस । दासा- विषयदास्यभावनानि । वृत्राणि- आवरणानि । आर्या- अरिभूतानि । जिगेथ- जयिस । शूर इव धृष्णुः- सैनिक इव शत्रुधर्षकः । जनानां च्यवनः-शत्रुच्यावियता । त्वम् । अग्ने- पावक सर्वभूतिहितकतुभूत । पृतनायून्- शत्रून्युद्धकामान् । अभि स्याः- अभिभविस ॥६॥

दीर्घतन्तुर्बृहदुंशायमुग्निः सहस्रस्तरीः शतनीथ ऋभ्वा।

द्युमान्द्युमत्सु नृभिर्मृज्यमोनः सुमित्रेषु दीदयो देवयत्सु ॥ १०.०६९.०७

दीर्घतन्तुः- सनातनधर्मः। बृहदुक्षा- महासेचकः। सहस्रस्तरीः- बह्वाच्छादनः। श्वतनीथः-प्रभूतप्रणयनः। ऋभ्वा- उरु भासमानः। द्युमत्सु द्युमान्- दीप्तेषु दीप्तः। नृभिः- उपासकैः। मृज्यमानः- शोधितः। देवयत्सु- देवकामेषु। सुमित्रेषु- शोभनमित्रेषु। दीद्यः- उद्दीप्यस्व॥७॥

त्वे धेनुः सुदुर्घा जातवेदोऽसश्चतेव सम्ना संबुर्धुक्।

त्वं नृभिर्दक्षिणावद्भिरम्ने सुमित्रेभिरिध्यसे देवयद्भिः॥ १०.०६९.०८

सुदुघा- शोभनदोहना। सबर्धुक्- अमृतदोहना। असश्चता- वीतरागेण पत्या। समना- सहृदया जाया। इव। धेनुः- गौः पृथिवी। त्वे- त्विय भवित। यदा क्रतुरध्यात्मरसोन्मुखो भवित तदा पृथिव्यप्यस्यानुकूला भवितिति भावः। अग्ने- सर्वभूतिहितकृतो। देवयिद्भः- देवकामैः। सुमित्रेभिः- शोभनिमेत्रेः। दक्षिणाविद्भः- दानविद्भः। नृभिः- मनुष्येः। त्वम्। इध्यसे- उद्दीप्यसे॥८॥

देवाश्चित्ते अमृतां जातवेदो महिमानं वाध्यश्व प्र वीचन्।

यत्सम्पृच्छं मानुषीर्विञ् आयन्त्वं नृभिरजयस्त्वावृधेभिः॥ १०.०६९.०९

जातवेदः- जातविद्य । वाध्रयश्व- वध्रयश्ववर्धित । ते- तव । मिहमानम् । अमृताः । देवाः । चित्-एव । प्र वोचन्- प्रब्रुवन्ति । यत्- यदा । संपृच्छम्- संप्रश्नम् । मानुषीर्विद्यः- मनुष्यप्रजाः । आयन्-प्रपद्यन्ते । तदा । त्वावृधेभिः- त्वद्वद्धेः । नृभिः- मनुष्यैः । अजयः- आवरणानि बाधितवानसि ॥९॥

पितेवं पुत्रमंबिभरुपस्थे त्वामेग्ने वध्यश्वः संपूर्यन्।

जुषाणो अस्य समिधं यविष्ठोत पूर्वा अवनोर्वाधितश्चित्॥ १०.०६९.१०

पिता- जनकः। पुत्रम्- सुतम्। इव। उपस्थे- अन्तिके। त्वाम्- भवन्तम्। अग्ने। वध्रयश्वः- प्राणबन्धकः। प्राणायामपरः। सपर्यन्- परिचरन्। अबिभः- धृतवान्। यविष्ठ- युवतम। अस्य- एतस्योपासकस्य। समिधम्- हव्यम्। जुषाणः- सेवमानः। पूर्वान्- पुरातनान्। वाध्रतः- हिंसकान्। चित्- अपि। अवनोः- अवधीः॥१०॥

शर्श्वद्गिर्वेध्यश्वस्य शत्रूज्ञृभिर्जिगाय सुतसोमवद्भिः।

WEBOLIM

समेनं चिद्दहश्चित्रभानोऽव वार्घन्तमभिनद्वृधश्चित्॥ १०.०६९.११

शश्वत्- सर्वदा । अग्निः । वध्रयश्वस्य । शत्रून्- रिपून् । सुतसोमवद्भिः - निष्पन्नरसवद्भिः । नृभिः-मनुष्यैः । जिगाय- जितवान् । चित्रभानो- असाधारणदीप्ते । समनम्- युद्धम् । चित्- अपि । अदहः । व्राधन्तम्- हिंसकम् । वृधः- वृद्धः सन् । अव- अवाङ्मुखम् । अभिनत्- बिभेद् ॥११ ॥

अयम्प्रिविध्यश्वस्यं वृत्रहा संनुकात्प्रेद्धो नर्मसोपवाकाः।

स नो अजामीँरुत वा विजामीनिभ तिष्ठ राधितो वाध्यश्व॥ १०.०६९.१२

अयम्- एषः। अग्निः। वध्रचश्वस्य- प्राणबन्धकस्य। प्राणायामपरस्य। वृत्रहा- आवरणभेदकः। सनकात्- सनातनकालतः। प्रेद्धः- प्रकर्षेण दीपितः। नमसा- नमस्कारेण। उपवाक्यः- स्तोतव्यः। वाध्रचश्व- प्राणबन्धकवर्धित। सः- तादृशस्त्वम्। नः- अस्माकम्। अजामिन्- सहाययुक्तान्। वा। विजामीन्- असहायान् वा। शर्धतः- हिंसकान्। अभि तिष्ठ- अभिभव।।१२॥

WEBOLIM